

- Der var engang ...
- Hjælpen - når det brænder på
- Glimt fra virtuelt årsmøde

TEMA:

ET SAMFUND UDEN FRI ABORT

MEDLEMSSKAB

Årskontingent:

Enkelt-medlem kr. 150,-
Ægtepar kr. 250,-
Studerende og unge under 18 år kr. 75,-

Giro: +1-923-8417

Netbank Handelsbanken: 7625 1359220

Mobilepay: 86916

REDAKTION

Søren Stidsen, Vibe Ryberg
og Ellen Højlund Wibe (redaktør)

Grafisk design: Graphic Care

Tryk: Øko-Tryk

Oplag: 2.000 stk.

ISSN: 1902-4967

SEKRETARIATET

Landssekretær

Ellen Højlund Wibe
Grejsdalsvej 430
7100 Vejle
Tlf. 47 52 44 84
jegvilleve@rettentilliv.dk

UNGE

Ungdomssekretær

Jonathan Vigilius
Tlf. 24 97 71 58
ung@rettentilliv.dk

ABORTLINIEN

Abortlinieleder

Marianne Jørgensen
Tlf. 91 89 04 83
leder@abortlinien.dk

Telefonrådgivning: 48 39 48 48

åben hver dag mellem kl. 19.00 og 22.30.

Brevkasse: www.abortlinien.dk/brevkasse

Mailrådgivning: post@abortlinien.dk

www.abortlinien.dk

KOMMUNIKATION/WEB

Kommunikationssekretær

Kerstin Hoffmann
Tlf. 25 77 67 57
web@rettentilliv.dk
www.rettentilliv.dk

ØKONOMI

Regnskabsfører

Jes Møller Dideriksen
Tlf. 93 92 44 63
regnskab@rettentilliv.dk

BESTYRELSE

Formand: Jens Vindum,
pens. administrationschef
Nikolaj Henriksen, logistikspecialist
Ketty Dahl, lærer og galleriejer
Elin Donskov, arkitekt
Kristoffer Nyrup Dahl, cand.mag.
Johanna Blohm Enevoldsen, katastrofe- og
risikomanager

FORSIDEFOTO

Colourbox.com

LEDER

DER VAR EN GANG...

Af Ellen Højlund Wibe, landssekretær

Der var engang en flok mennesker, som med udgangspunkt i det kristne menneskesyn ikke kunne forlige sig med, at de ufødtes ukrænkelige værdi blev underkendt med en liberalisering af abortloven. Også pornografiens frigivelse var en torn i øjet. Begge dele krævede handling, og et nyt politisk parti, Kristeligt Folkeparti, så dagens lys i 1970.

Det er snart 50 år siden, vi fik den abortlov, der tillader aflivningen af ufødte menneskeliv på statens regning. Protesten stiltede i årenes løb af for de flestes vedkommende. Er der indtruffet ny viden på området, der skulle legitimere en anden holdning til det ufødtes menneskes værdi og rettigheder? Nej, tværtimod. Videnskaben slår stadig fast, at "et menneskes udvikling starter ved befrugtningen"*, og udviklingen på scanningsområdet har bidraget væsentligt til, at ingen længere tænker på det ufødte menneske som en 'slimklut' eller et graviditetsprodukt'.

Lad os gribe i egen barm: Er det os, som principielt altid har været imod abort, der ikke desto mindre i en eller anden grad har tilpasset os en tidsånd, hvor kvindens rettigheder er blevet det uimodsigelige argument, der trumfer den ufødtes rettigheder? Skaber det en resignation i os, når statsministeren, som for nylig, proklamerer på Facebook, at 'kvinders uindskrænkede ret til at bestemme over egen krop skal der ikke gås på kompromis med'. "Aborten er den undertrykte frihedsbrev". Påvirkes vi indirekte af, at en holdning imod abort ikke fortjener at tages alvorligt i et samfund, hvor hun er statsminister?

Det var antagelig den seneste udvikling omkring Jens Rhodes indtræden i KristenDemokraterne og dennes beskrivelse af partiets nye abortpolitik, der inspirerede statsministeren til dette opslag. Og mærkelig nok på et tidspunkt, hvor KD netop har givet abortloven sin fulde opbakning i sit politiske program.

Man må konstatere, at KristenDemokraternes historie som et protestparti imod abort ikke sådan er til at slippe af med, og det er vi nok mange, der hilser velkommen.

Ikke desto mindre savner Retten til Liv partier, der utvetydigt vil anerkende og arbejde for de ufødtes ligeværdige og selvfølgelige ret til livet.

*Langmans Medical Embryology s. 3

TEMA

ET SAMFUND UDEN FRI ABORT

Aldrig spørge om det nytter, bare om det er sandt. Et passende citat af Kaj Munk til et temanummer, der tager fat om, ikke en utopisk drøm, men en realistisk undersøgelse af, hvordan man kunne forestille sig et samfund uden fri abort på en række områder. Artiklerne er ikke udtryk for en gennemarbejdet strategi fra Retten til Livs side. Redaktionen har derimod bedt nogle folk komme med deres forslag til, hvordan det kunne se ud indenfor et givet område.

-ehw

På det sociale område:

EN FORSTÆRKET INDSATS ER NØDVENDIG

Af Jann Sjursen, tidligere generalsekretær i hjælpeorganisationen Caritas

Det er svært at forestille sig fri abort som en historisk parentes i Danmark. Det ville forudsætte et helt andet Folketing og en helt anden folkestemning. Et nyt syn på mennesker og rettigheder.

Hvis det nu var anderledes, hvad så? Hvordan skulle lov om svangerskabsafbrydelse så se ud? Taler vi om loven, som den så ud før 1973? Eller skal der være andre undtagelser fra et forbud mod provokeret abort? Det er afgørende juridiske spørgsmål, som har betydning for det virkelige liv for gravide og de børn, de bærer. Denne artikel handler imidlertid om forebyggelse af uønsket graviditet, rådgivning og de bredere sociale indsatser m.v.

HVAD SPILLER IND, NÅR KVINDER VÆLGER ABORT?

Undersøgelser viser, at økonomiske og sociale aspekter medvirker til, at kvinder vælger provokeret abort ved uønsket graviditet. Usikkerhed om uddannelse, job og bolig samt brug af prævention er andre faktorer (se faktaboks). Uden fri abort vil der alt andet lige være endnu mere behov for at rette fokus på at afhjælpe disse problemstillinger. Men der er ingen grund til at vente med hjælpen, til den fri abort er afskaffet...

FOREBYGGELSE ET MUST

Forebyggelse af uønsket graviditet er et must. Det handler om brug af prævention, men også mere end det: Om køn og seksualitet, ansvar og parforhold. Det involverer mange aktører,

men uddannelsesinstitutionerne skal være frontløber og samarbejde med myndighederne og foreninger.

I folkeskolen er emnet familiekundskab en oplagt ramme. Emnet er lige relevant for unge og voksne, så det bør også indgå i andre sammenhænge. F.eks. på ungdomsuddannelserne og i forbindelse med fødselsforberedelse og kurser for par.

Og så skal der tænkes i at nå målgrupperne digitalt.

TVÆRGÅENDE RÅDGIVNING OG BORTADOPTION

Tværgående familierådgivning, herunder i forhold til graviditet, er endnu et must. Det er krumtappen i rådgivningsindsatsen. Kommuner indretter sig forskelligt. Meget godt er i gang. Noget skal skubbes i gang eller styrkes.

Mens der politisk er stærke fortalere for, at flere børn skal anbringes ved tvangsfjernelse eller ligefrem tvangsbortadoption, så er der i dag få danske børn til frivillig bortadoption.

Afskaffelse af fri abort må forventes at øge behovet for frivillig bortadoption. Frivillig bortadoption er et utroligt svært

Tværgående familierådgivning, herunder i forhold til graviditet, er endnu et must. Det er krumtappen i rådgivningsindsatsen

ÅRSAGER TIL PROKERET ABORT

- Præventionssvigt eller manglende brug af prævention
- Oplevelse af ikke at være tilstrækkelig moden til at kunne tage sig af et barn
- Ikke ønske om flere børn
- Ustabilt parforhold/samlivsforhold/ingen partner
- Uddannelsessituation
- Tilknytning til arbejdsmarkedet
- Rusmidler
- Vold
- Fosterundersøgelser

(Egen oplystning. Flere kilder bl.a. Undersøgelse af uønskede graviditeter og valg af abort blandt kvinder under 25 år, Sundhedsstyrelsen 2010)

valg, uanset! Så meget desto mere må samfundet anderkende og støtte op om beslutningen for den vordende mor, der ikke kan se sig selv som forælder for et kommende barn.

STYRK FAMILIEPOLITIKKEN

Lidt afhængig af hvor man står på den politiske farveplade, så er der forskellige forslag til, hvordan familiepolitikken skal styrkes. Vi er nået langt i forhold til barselsorlov, som er vigtig i forhold til omsorgen for nyfødte og familien.

Forældreorlovsordningerne er imidlertid økonomisk blevet langt mindre attraktive, end de var tidligere, og vi mangler at få skabt langt bedre forældremuligheder (for enlige ikke mindst) for at kunne kombinere arbejde med omsorg for

børn under den skolepligtige alder. Altså nogle deltidsordninger for arbejde og pasning (og tilskud hertil), der giver mere tid til familien.

STORE HULLER I INDSATSEN

Der er mildest talt dømt økonomisk smalhals for familier, der er ramt af kontanthjælpsloftet og de begrænsninger, det medfører for boligstøtte og børnefamilieydelse. Lovgivningen er selvfølgelig "farveblind", men der er ingen tvivl om, at den nye fattigdom, som "loftet" kan medføre, har en etnisk og aldersmæssig slagside. Det betyder noget i forhold til at få flere børn.

Som hyppigt påpeget af frivillige organisationer bliver der stadig flere huller i hjælpen på handicapområdet. Det må ændres. Og så venter vi i øvrigt på tredje år på en tiårs plan for en genopretning af psykiatrien.

Jo, der er brug for at styrke familiepolitikken og indsatsen for udsatte og sårbare, også overfor dem der bliver gravide.

PÅ TRODS AF LOVEN...

Uden fri abort vil der være kvinder, der vil rejse udenlands for at få fjernet deres ufødte barn. Nogle vil måske få en såkaldt usikker og ulovlig abort i Danmark. Synspunkterne bliver fremført som forsvar for den fri abort

Og ja, det vil nok være sådan. For love bliver overtrådt eller omgået. Lidt som når døende i dag rejser til Schweiz for at få hjælp til at begå selvmord eller ulovligt får hjælp til det i Danmark og med den usikkerhed, det medfører. Det betyder jo ikke, at vi gør det til en ret at få hjælp til at begå selvmord - ligeså lidt som at trafikregler bliver annulleret, fordi de overtrædes.

Retten til liv er fundamental. Det skal vores lovgivning afspejle og fællesskabets indsats ligeså. Det gælder om at redde menneskeliv - også i forhold til de ufødte.

STRAFFERETLIG BESKYTTELSE AF DE UFØDTE - HVORDAN VILLE DET SE UD I PRAKSIS?

Af Søren Krarup, jurastuderende og medlem af Retten til Liv

Når man diskuterer, hvorfor de uskyldige ufødte fortjener, at deres ret til liv anerkendes, støder man ofte på indvendinger om, at en udmøntning af 'pro-life'-sidens principper i praksis enten ikke lader sig gøre eller ville føre til urimelige resultater.

Ved første øjekast forekommer det som en vanskelig opgave at udrede, hvorledes retsordenen konkret skulle ændres, og følgende er på ingen måde tænkt som en fyldestgørende juridisk behandling af emnet. Jeg vil imidlertid mene, at helt almindelige strafferetlige principper kan bruges til at skære igennem denne gordiske knude og give os praktiske svar på, hvordan en strafferet, der ikke diskriminerer børn ud fra, om de befinder sig inden for eller uden for livmoderen, ville se ud.

DEFINITIONEN AF DEN UFØDTE ER AFGØRENDE

I realiteten kunne man - ud over selvfølgelig at fjerne lovhjemlen til at udføre aborter i sundhedslovgivningen - nøjes med at tilføje én paragraf til straffeloven, som vi fx kunne kalde § 2 a:

”§ 2 a. Ufødte børn er personer. Hvor forbrydelsens natur tillader det, straffes forhold begået mod ufødte på samme måde, som hvis gemningen var rettet mod et født barn.”

Det centrale spørgsmål er nemlig her, såvel som når man diskuterer abort i øvrigt, hvorvidt de ufødte kan karakteriseres

som personer/menneskeligt liv. Anerkendes dette, det vil sige, fastslås det ved lov, at de ufødte kan være ofre for forbrydelser, følger det af sig selv, at abort-indgrebet er en strafbar og voldelig handling, nærmere bestemt drab efter straffelovens § 237.

NÅR DET UFØDTE BARN UDSÆTTES FOR SKADE I LIVMODEREN

Disciplinen består herefter i at anvende teorierne om forsæt, forsøg, medvirken osv. på det enkelte tilfælde: Den voldelige mand, der er utilfreds med at have gjort sin kæreste gravid, og som tilskyndes til at slå hende i maven med et bat af sin lige så voldelige ven, men som kun formår at ramme kvinden på låret, straffes således for drabsforsøg over for barnet og for grov vold mod kvinden, mens venen straffes for medvirken til begge dele. Vores hypotetiske § 2 a ville derudover ikke blot beskytte ufødte børn mod aflivning ved abort, men også mod bl.a. uagtsomt manddrab, fareforvoldelse og vold, hvor sidstnævnte både kunne bestå i det oplagte tilfælde af slag mod kvindens mave, men også i fx fosterskadelige arbejdsforhold samt moderens indtagelse af hård spiritus eller narko mens hun har viden om, at hun er gravid. Man kunne med fordel samtidig udvide området for reglerne om erstatning til ofre for forbrydelser, så eksempelvis barnet, der får et liv med mén som følge af, at moderen under graviditeten blev ramt af en spritbilist, har et klart grundlag for erstatning.

DEN DER – MÅSKE – IKKE VIDSTE BEDRE

Tilbage står spørgsmålet om forholdet mellem straffen til den, der efter en lovændring på ulovlig vis afliver et ufødt barn

contra strafansvaret for den, der medvirker hertil. Det er tvivlsomt, om de kvinder, der har troet på den udbredte anti-videnskabelige propaganda om, at de ufødte "bare er en klump celler", kan siges at have haft det fornødne forsæt til at medvirke til abort-lægenes aflivning af et menneske. Selvom sammenligningen kan forekomme bizar, kunne man for at demonstrere denne pointe forestille sig en mand, der udøvede vold mod en person, klædt ud som et fugleskræmsel på en mark, i den tro, at der virkelig var tale om et fugleskræmsel. Voldsudøveren befinder sig i en vildfarelse om, hvad det egentlig er, han slår på; han er ikke klar over, at det drejer sig om et menneske - og derfor kan man ikke tale om forsætlig voldsudøvelse.

...OG DEN, DER VIDSTE BEDRE

Omvendt har de, der udfører aborter, på grund af deres lægefaglige viden en klar forståelse af realiteterne i handlingen, nemlig at de ufødte er mennesker som du og jeg, og denne viden er ensbetydende med direkte forsæt. I takt med at flere opnår viden om, at abort indebærer aflivning af et menneske, må man dog skærpe vurderingen.

En anden faktor i fastlæggelse af straffen kunne være abortlægens krænkelse af sin særlige rolle som helbreder, derved at udførelsen af en abort er et brud på den hippokratiske ed - ganske som vi som samfund straffer hårdt, når gerningsmanden er politimanden, der begår tyveri, advokaten, der begår underslæb eller handicap-hjælperen, der begår overgreb mod den, det er meningen, han skulle tage sig af. Den gravide mor (og en far, der enten tilskynder til foretagelsen af aborten eller forholder sig passiv), har ligeledes et særligt ansvar som forælder til det uskyldige barn, om end der dog kan være konkrete omstændigheder, der fører til, at straffen bør nedsættes - se hertil også momenterne i straffelovens § 238, stk. 1, som er citeret i denne artikels fodnote 1.

I relation til det netop skrevne skal det nævnes, at en straffetlig reform selvfølgelig ikke kan stå alene, men samtidig står det klart, at det, som i så mange andre sammenhænge, er både nødvendigt, effektivt og etisk at værne om det, vi værdsætter som samfund, ved bl.a. at straffelægge overgreb herimod.

Og hvad er mere værdifuldt end uskyldigt, menneskeligt liv?

Det centrale spørgsmål er nemlig her, såvel som når man diskuterer abort i øvrigt, hvorvidt de ufødte kan karakteriseres som personer/menneskeligt liv.

HJÆLPEN – NÅR DET BRÆNDER PÅ

Interview v. Ellen Højlund Wibe, landssekretær

Teresa* er 17 år, da hun finder ud af, at hun er gravid første gang. I dag har hun 3 børn i alderen 2½, 5 og snart 8 år. Abort kunne ikke komme på tale for Teresa. Men hun slap ikke for en sej kamp med et system, der især de første år ikke var indstillet på at hjælpe hende med udfordringerne, men mest af alt oplevedes som et overvågningssystem, der stod parat til at fjerne barnet, hvis hun begik en fejl.

Teresa fortæller her, hvad hun har været igennem, og hvilken hjælp hun kunne ønske sig i et samfund, der ikke hyldede abort som løsningen på udfordrende situationer.

Hvad var din umiddelbare reaktion, da du fandt ud af, at du var gravid som 17-årig?

Tanken på abort faldt mig aldrig ind. Jeg har altid været modstander af abort, også selvom det ikke ligger som en holdning i min opdragelse. Er man voksen nok til at have sex, er man også voksen nok til at tage ansvaret for et barn på sig. Min kæreste bakkede mig op i beslutningen, men alle andre omkring mig mente, at abort måtte være den eneste løsning. Da de fandt ud af, at jeg ikke var til at rokke i min overbevisning, accepterede de mit valg. Vennerne forsvandt mere eller mindre; de fortsatte med deres (fest)liv, men jeg følte et ansvar for at passe på mit barn i maven. Da maven voksede, oplevede jeg i stigende grad, at folk så skævt til mig i det offentlige rum, i bussen f.eks. Jeg så nok meget ung ud, og jeg vidste godt, hvad deres forargede blikke betød.

I løbet af graviditeten blev jeg indkaldt til kommunen (Odense, red.) flere gange. Undersøgelserne skulle med min unge alder som begrundelse afdække behovet for hjælp og støtte. Jeg var 18, da barnet blev født, og min kæreste 20 år. Først hen imod slutningen af graviditeten fik jeg mistanke om, at noget andet var på spil fra kommunens side. Jeg fødte en sund og rask pige, og på 4. dagen kom jeg hjem til min mor, som jeg boede hos endnu. Samme eftermiddag

skulle min kæreste og jeg stille i retten, og vi havde på forhånd hyret vores egen advokat. Dommen lød: tvangsfjernelse af barnet! Undersøgelsen, som kommunen byggede sit krav om tvangsfjernelse på, var fyldt med fejl, og vores advokat ankede sagen. Men barnet fik vi ikke med os hjem. Ikke før 3 måneder senere da vi vandt sagen. Denne tid ligger hen som i en tåge for mig. Både følelser og detaljer er væk fra min hukommelse. Ét ugentlig besøg hos den plejefamilie, vores barn var anbragt hos, var, hvad det blev til.

Da vi endelig fik vores barn hjem, fulgte endnu en vanskelig tid. Kommunen stillede store krav til os. F.eks. at vi ikke måtte tage barnet med os, når vi handlede ind. At vi ikke måtte holde jul med andre. Jeg oplevede det som overvågning, ja, nærmest som en hævn overfor os, fordi vi havde vundet sagen, og nu ville de så se, om de alligevel kunne fælde os for noget. Samtidig stod vi også famlende overfor forældreopgaven og kunne godt bruge hjælp til det.

Hvilken form for hjælp kunne du have brugt i den situation? Et tilbud om støtte og hjælp, ikke krav og overvågning. Jeg hørte om en anden kommune, som havde et "Klar til barn"-kursus. Det var lige, hvad jeg havde brug for, men det tilbud fandtes ikke i Odense Kommune.

Jeg oplevede det som overvågning, ja, nærmest som en hævn overfor os, fordi vi havde vundet sagen, og nu ville de så se, om de alligevel kunne fælde os for noget.

Hvordan gik det så? Vi tog lidt sagen i egen hånd, fordi kravene fra kommunen til os var helt urimelige. Men samtidig var vi også bange for at blive opdaget, så vi gik med en frygt hele tiden.

Et års tid efter gik min kæreste fra mig, og jeg flyttede til en anden kommune (Fredericia). Jeg blev gravid igen, men faren til barnet skred, da han fandt ud af, at abort heller ikke

denne gang kunne komme på tale. Fordi jeg nu var 20 år, var jeg for gammel til kurset "Klar til barn", som denne kommune tilbød unge mødre. Det kunne jeg ellers godt have brugt. Fredericia Kommune var ikke kontrollerende på samme måde som Odense, men jeg oplevede alligevel deres hjælp som mangelfuld. Det virkede, som om viljen til at hjælpe var der, men ressourcerne manglede. Nogle gange glemte de aftaler.

Du blev ikke boende i Fredericia...? Nej, jeg flyttede efter et års tid til Guldborgsund Kommune, og det er det bedste, jeg har gjort! Den bliver ellers ofte fremhævet for negative sager, men min oplevelse har været positiv hele vejen igennem. Her blev jeg gravid igen, og også denne gang skred barnets far. Men der skete samtidig det positive, at faren til mit andet barn vendte tilbage. Han fortrød, at han havde ladet mig i stikken - han havde dog taget sig af vores fælles barn i den mellemliggende tid - og vi blev faktisk gift for knap et par år siden. Han har også taget forældreansvaret for de to børn, han ikke er far til, på sig, og vi ser frem til, at han kan få lov at adoptere dem som også sine børn, når vi har været gift i 2 år.

Så alt er idyl nu? Nej, vi har stadig udfordringer, der går på alvorlig sygdom hos den yngste og udredning omkring ADHD hos den mellemste. Men den store forskel er, at i denne kommune møder vi folk indenfor det kommunale, der gerne vil hjælpe os med udfordringerne. Vi får jævnligt besøg af en familiebehandler, som spørger til vores aktuelle behov og indretter hjælpen efter behovet. I perioder skruer de op for indsatsen og så ned igen, når behovet ikke er så stort. Jeg var meget på sygehuset med den yngste i den første tid, som fejlede nogen alvorlige ting (det går bedre nu), og så tog familiebehandleren de to store med på ture, f.eks. til Zoo og andet, der kunne give dem gode oplevelser. Og familiebehandleren følger også med mig - for at være de der ekstra ører der lytter med - når jeg er hos lægen, og det drejer sig om f.eks. udredningen omkring min mellemstes ADHD.

Hvad drømmer du om for fremtiden? Jeg vil gerne have et par børn mere! Men jeg satser også på at få mig en uddannelse, ud over den SOSU-assistent uddannelse jeg har nu. Kommunen flytter jeg ikke fra. Jeg har også et godt netværk i byen, som gerne hjælper med børnene, hvis jeg og min mand trænger til en pause.

* Teresa ønsker at være anonym, men redaktionen er bekendt med hendes rigtige navn.

Feminister ville kæmpe indædt for, at der ikke er noget, der hedder ”at få børn i utide”.

NÅR FEMINISMEN BAKKER OP OM ET SAMFUND IMOD ABORT

Af Cecilie Højlund Roswall, cand. public.

Ligestilling mellem kvinder og mænd. Det er kort sagt, hvad feminismens kompas er indstillet efter, og det er umiddelbart et prisværdigt ærinde. Når kvinden bliver gravid, opstår der straks kønslig ubalance. Mens manden uhindret kan fortsætte sin færd op ad karrierestigen, er kvinden sat bagud - allerede under graviditeten, hvor graviditetssymptomer for en dels vedkommende sætter en begrænsning for deres indsats på arbejdsmarkedet. Når først barnet er født, kulminerer uligheden: Kvindens muligheder for at udfolde sig er nu begrænset af et lille barn. Manden kan fortsætte derudaf. Derfor markeres det som en stor sejr for kvindekampen, da kvindens ret til provokeret abort blev lovliggjort i 1973. Kvinden fik frihed til at fravælge barnet i maven. Uddannelsen, ungdommen, arbejdslivet

- tilværelsen kunne fortsætte uændret. Feminismen fik sat et stort flueben: ligestilling mellem kvinde og mand.

Spørgsmålet er, om det dybest set var kvinderne, feminismen sejrede på vegne af. Kunne man forestille sig, at det snarere var politiske strømninger? Samfundsøkonomien? En mandsdomineret, løssluppen seksualmoral på bekostning af både kvinder og ufødte børn?

ET DANMARK HVOR ABORT ER ULOVLIGT - MED FEMINISTISKE BRILLER

I resten af denne tekst vender vi det hele på hovedet ud fra følgende hypotetiske kriterie:

Kendetegnet ved pro-life feminismen er, at de ser abort som en forkastelse af en central del af kvindeligheden: moderskabet.

I Danmark er det ulovligt at få foretaget en abort – og feminismen bækker op om netop dette.

Howdan ville feminismens argumentation mon se ud?

Feminister ville først og fremmest kæmpe for at gøre kvinders vilkår med barn langt bedre, end de er i dag. De ville problematisere serien ”De unge mødre”, der fremstiller unge mødre som uansvarlige, umodne og dumme. De ville arbejde for jobmuligheder med større fleksibilitet for kvinder med børn. Listen fortsætter. Pointen er: Feminister ville kæmpe indædt for, at der ikke er noget, der hedder ”at få børn i utide”.

BEDRE FORHOLD FOR KVINDER MED BØRN

I sit udgangspunkt fremhæver feminismen kvinders samfundsmæssige betydning, ligestilling med mænd og individuelle værdi. Kvindens ønsker og bestræbelser skal bakkes op. Ikke modarbejdes af et mandsdomineret samfund. I et samfund uden fri abort må det betyde, at kvinden bør have mulighed for, med samfundets støtte, at få de børn, hun ønsker, når hun ønsker det. Også selvom hun er midt i 20'erne, under uddannelse og ikke kan regne med en betalende far for sit barn. Også selvom hun er midt i 30'erne og i fuld gang med karrieren og ikke ønsker at køre af sporet, selvom hun står af ræset for en (barsels)periode.

En feministisk bevægelse bør kæmpe for en velfærds model, hvor staten kompenserer for alle de uligheder på arbejdsmarkedet mellem kvinder og mænd, som opstår i forbindelse med fødsler, børneomsorg og pasning. Det kunne være gennem daginstitutioner for børn, ældrepleje, barsels- og omsorgsforlov

mv. Det kan muliggøre, at kvindens valg om at få et barn ikke per definition bliver et fravalg af eksempelvis karrieren, hvis hun ønsker begge dele.

EN KAMP FOR LIGESTILLING UANSET KØN, ALDER OG LOKATION

Feminisme kæmper for ligestilling; lige rettigheder for alle uanset køn, alder, lokation og så videre. Når én gruppe opnår sine rettigheder på bekostning af en anden gruppe, er der ikke tale om ligestilling. Det sker på mange planer i samfundet. Også ved abort: Her opnår kvinderne rettigheder på bekostning af de ufødte børn. Børn, vi helst vil benævne med ord som embryo eller foster, dehumanisere dem med andre ord, for så er det nemmere at hævde sin ret over deres.

Endvidere: Fundamentet for feminisme bygger på non-diskrimination, ikke-vold og retfærdighed for alle i samfundet. Med andre ord kan man hævde, at selve feminismens fundament gør op med den diskrimination, som er indbygget i abort. For abort er da netop en diskrimination af mennesket baseret på alder, størrelse, lokation – og nogle gange endda køn eller handicap. Er det ikke? Det er den stærkes ret over den svage, en voldelig død baseret på en dom, hvor kun den ene bliver hørt. En feminisme med respekt for sit fundament kæmper for menneskerettigheder, uanset hvilke mennesker, hvilken livssituation eller livsfase der er tale om.

EN KAMP MOD SAMFUNDETS OPSKRIFT PÅ TILVÆRELSEN

Under overskriften ”Er fri abort stadig et feministisk krav?” skrev Karen Sjørup, lektor og kønsforsker ved RUC, et debatindlæg til Information i 2017. Hun rejser spørgsmålene: Bliver den fri abort brugt til at tæmme kvinden og hendes fertilitet, så hun kan yde en effektiv indsats i uddannelsesræset og på arbejdsmarkedet? Er abort snarere blevet et krav end en rettighed? Et redskab til at holde kvinderne i uddannelse og på arbejdsmarkedet så længe som muligt? Det er særligt kvinder i 20'erne, som får en abort; dem, som ikke kan overskue et barn midt i forsøget på at bane vej til et arbejde.

Feminisme kæmper for kvindens frihed fra dominans – hvad enten det er fra mænd, samfund eller noget tredje. Med andre ord en kamp imod at indpasse sit livsforløb efter andres forventninger eller krav.

Ved fremdriftsreformen, som fyldte meget i debatten for en håndfuld år siden, blev universiteterne stillet i udsigt, at de skulle få de studerende hurtigst muligt igennem uddannelsen. Gjorde de ikke det, blev universiteterne straffet økonomisk. Der blev ikke skelet til begrundelser for de studerendes forsinkelser, hvad enten det var depression, stress, "lalle-år" – eller barsel. Det fremmer ikke ligefrem, at det skal være enkelt at få et barn under uddannelsen. Eller beholde det, der blev undfanget. Når en mand stjæler ud af sult, konkluderer vi, at der er noget galt i samfundet. Når en kvinde ser abort som løsnin-gen for at fortsætte sit liv uden for store omkostninger, burde vi konkludere det samme. At få børn tidligere skal være et reelt valg. Ikke en sidste udvej med store omkostninger, fordi man trods alt ikke nænner at abortere det barn, som allerede er sat i verden.

En feminist, som er tro mod sit grundlag, anerkender sin krops evne til at beskytte barnet i og udenfor livmoderen som en del af kvindekampen. Hun er vogteren af næste generations menneskerettigheder med retten til liv som den mest basale rettighed af alle.

RESPEKT FOR KVINDELIGHEDEN

Så langt, så godt. Jeg håber ikke, at en feministisk læser derude føler, at jeg har gjort vold mod feminismen ved at vende vrangen ud på den feminisme, der pt. dominerer billedet i Danmark. Sagen er, at det ikke er første gang, disse tanker ser dagens lys. På verdensplan findes adskillige feministiske bevægelser, der er imod abort. Pro-life-feminister.

Kendetegnet ved pro-life feminismen er, at de ser abort som en forkastelse af en central del af kvindeligheden: moderskabet. Abort betragtes med andre ord som en nedvurdering af kvindens status som kvinde. Men der burde i stedet stå stor anerkendelse og respekt omkring det forhold, at kvindens krop er i stand til at bære, føde og give næring til et barn, til næste generation. Den anerkendte amerikanske pro-life feminist, Cecelia Voss Koch, har udtalt: "Ved at opmuntre samfundet til at betragte en kvindes barn som en ejendel, der kan smides væk, styrker aborten forestillingen om, at også kvinden selv er en ejendel, der kan smides væk, og hun ses på som et genanvendeligt sex-objekt. Det er ikke nogen tilfældighed, at den største finansielle bidragsyder til sagen om retten til fri abort er Playboy Foundation. Når alle kvinder har adgang til fri abort, er mandens ansvar for graviditeten blevet fjernet." Er der nogen, der kan drage fordel af den fri abort, så er det i høj grad en vis gruppe af mænd.

LIGESTILLING GÆLDER ENHVER

Det står nu klart, at det er muligt at være feminist og samtidig kæmpe for, at det ufødte barns ret til livet er hævet over kvindens ret til sin egen krop. Der findes gyldige, sammenhængende argumenter. En feminist, som er tro mod sit grundlag, anerkender sin krops evne til at beskytte barnet i og udenfor livmoderen som en del af kvindekampen. Hun er vogteren af næste generations menneskerettigheder med retten til liv som den mest basale rettighed af alle. Samtidig må selv den mest ihærdige pro-life feminist være bevidst om, hvordan hun møder den kvinde, der fik foretaget en abort. Ligestillingstanken indebærer respekt og rummelighed i mødet med den andens valg. Ellers begår feminismen selvmål. Ligesom den gjorde det dengang i 1973, da den kæmpede for kvindens rettigheder – og glemte barnets.

VIRTUELT ÅRSMØDE

Af Vibe Ryberg Holm, læge

Det er udfordrende at holde gang i en forening, når det fortsat ikke er muligt at mødes fysisk. Derfor var det dejligt at se, at der til årsmødet, ud over de seks der skiftedes til at stå foran kameraet, var hele 40 computere koblet på, heraf en i Brasilien. Det vidner om engagement og støtte til Retten til Liv (RTL) - og med god grund. Årsmødet blev holdt, som vi kender en generalforsamling og med det samme smittende engagement, som altid har kendetegnet det. Her er highlights fra dagen.

FORMANDEN: **Stor og glædelig opbakning fra baglandet**

Jens Vindum glædede sig i sin beretning over medlemmernes opbakning under Coronanedlukningen. Medlemstallet er steget, og der er kommet flere gaver ind. Det er dejligt at være en del af.

Han redegjorde også for den etiske problemstilling, der er opstået i forbindelse med produktionen af Covid-vacciner, som er produceret på cellerlinjer, som stammer fra aborteret fostervæv. Fra medierne var der ikke tilstrækkelig formidling af viden om denne sammenhæng, så derfor har RTL skrevet om det i medlemsblad og nyhedsbrev.

LANDSSEKRETÆREN: **Rimeligt aktivitetsniveau og masser af skoleelever**

Ellen Højlund Wibe lagde ud med positive og negative dryp fra verden: New Zealand vedtog i ly af Corona-nedlukningen en lov, der tillader abort til og med 20. uge. USA har nu flertal af pro-life højesteretsdommere. Samtidig tilbagerulles nu mange love om abortbegrænsninger. Den nye lov i Polen indebærer, at også de ufødte handicappede er beskyttet af loven nu. Hvad Retten til Livs aktiviteter angår, har Corona ikke haft den store indvirkning. Skoleelever og studerende har henvendt sig i stort tal via mail og telefon, flere om dagen i perioder. De bliver meget overrumplet, når de får svar, der vender det hele 180 grader. Et par skoleelever gav efter et interview udtryk for, at før var de imod abort, men nu var de kommet i tvivl.

KOMMUNIKATIONSSEKRETÆREN: **Hektisk efterår og voksende abortmodstand**

Kerstin Hoffmann indledte med at understrege, at vores centrale opgaver er samtale og debat, at være stenen i skoen for vores samfund. Dermed tvinges den fri abort ud af selvfølgeligheden. Det lykkes til dels.

Efteråret var hektisk. DR lavede en udsendelse om abortdebatten i USA, hvilket gjorde det mere legitimt at tale om abort i DK. Medierne såede tvivl om den fri abort. Det ville kvindesagsforkæmpere ikke høre tale om. Men stemmerne imod den fri abort er blevet højere. DR-temaet har tydeliggjort, at Mødrehjælpen går ind for abort. Udsendelsen med Signe Molde og folk fra RtL gav PR og sympati for vores sag. Underskriftindsamlingen og lyskædeaktionen i København gav god respons fra deltagerne, hvor folk var stolte over at stå bag en smuk markering. Det var fantastisk at sige magthaverne imod. Dansk abortmodstand bliver bemærket; vi mangler bare, at den også bliver forstået.

ABORTLINIELEDEREN: **Arbejdet gør en forskel - selvom det er en udfordring, at det ikke kan måles**

Marianne Jørgensen fortalte om det vilkår, at man ikke altid kan måle frugten af arbejdet på Abortlinien, fordi telefonlinjen er anonym. Det kan være hårdt ikke at kende udfaldet af samtalen, og der er brug for forbøn for rådgiverne. Men vi tror på, at arbejdet gør en forskel, for der er mange, der siger tak for samtalen.

I gennemsnit får vi 17 opkald pr. måned. Der er lige nu 20 trofaste rådgivere. Det er sjældent, at vi må lukke telefonen ned pga. sygdom. Det er svært at finde nye rådgivere, så hvis nogen har lyst til at være med eller kender en, er de velkomne, runder Marianne af med.

UNGDOMSSEKRETÆREN: Mange unge med hjerte for sagen – på trods af Corona-begrænsninger

Den nyansatte Jonathan Vigilius deltog via en video og fortalte her om sit første halve års tid.

Under Corona har den største prioritet været at nå de unge. Men hvordan får man fat i de unge, når man ikke kan komme ud til dem, lære dem at kende og finde ud af, hvad de har brug for? Det handler om at skabe de bedst mulige rammer, så det går fra at være en holdningssag til en hjertesag. Jeg er blevet kaldt ”hans hellighed” og en ”stakkels radikaliseret kristen”, fordi jeg mener, at abort ikke er en menneskeret. Det er det, de unge risikerer at gå igennem, og ikke desto mindre er det inspirerende at opleve mange unge, der virkelig har hjerte for at arbejde for de ufødtes sag.

REGNSKABSFØREREN: Stort overskud – STOR TAK!

Jes Dideriksen fremlagde et regnskab med et meget pænt overskud på ca. 240.000 kr. Det skyldes først og fremmest baglandets store givervilje – og kalder på stor taknemmelighed! Men det skyldes også besparelser på aktivitetsområdet på grund af corona-begrænsningerne. Målet er, at pengene skal omsættes til handling og aktiviteter, sluttede regnskabsføreren af med.

UDSKIFTNING I BESTYRELSEN

Aksel Berg, som fra årsmødet er udtrådt af bestyrelsen og vendt tilbage til Færøerne som færdiguddannet læge, deltog over skærmen fra Torshavn og delte vores færøske søsterorganisations visioner for Grønland med os. Hvem ved, om der ligger et fremtidigt samarbejde der?

30-årige Johanna Blohm Enevoldsen fra Aarhus blev valgt ind i bestyrelsen og præsenteres i næste nummer.

Sæt kryds af i kalenderen til næste årsmøde den 2. april 2022 i Aarhus med Sørine Godtfredsen som foredragsholder.

/

EFTERSKOLE CYKLEDE OG LØB FOR LIVET

En lørdag i april blev der cyklet, gået, løbet (på rulleskøjter) på livet løs – og for livet – på Solgården Efterskole. Skolen havde tilrettelagt et sponsarløb, og elevrådet havde besluttet, at pengene skulle gå til Retten til Livs arbejde. Resultatet af anstrengelserne endte ud med 22.405,98 kr.! Stor tak til alle, som bidrog, og ikke mindst til eleverne, som knoklede for sagen. Ideen er hermed givet videre til andre skoler.

/

"DERFOR ER JEG' PRO LIFE ...

Jeg er 'pro-life', fordi livet er værd at værne om. Det kan lyde ukontroversielt, men det er nødvendigt at fastslå, når alt for mange hver eneste dag frarøves livet, før det for alvor er begyndt.

For mange er spørgsmålet om, hvornår livet starter, et svært spørgsmål. Det kan konkret ses på de vilkårlige grænser for provokeret abort, som findes rundt om i verden. I erkendelse af at spørgsmålet for mange kan være komplekst, og at livet er det mest værdifulde, vi har, er det ganske enkelt ikke rimeligt at overlade fostres livsskæbne til os mennesker. Vi bør i stedet behandle det ud fra et ekstremt forsigtighedsprincip. For retten til liv er værd at beskytte.

Christian Grann Johansen,
studerende

Vidste
du at ...

... virksomheder
kan blive sponsorer
for Retten til Liv?